

STSJ de Catalunya d'1 d'octubre de 2014, recurs 174/2014

Reducció de dies de vacances i de permís per assumptes particulars al personal funcionari després de la reforma laboral de 2012 (accés al text de la sentència)

Diversos funcionaris van sol·licitar gaudir dels seus corresponents dies de vacances i de permís per assumptes particulars segons el **còmput de dies regulat a l'EBEP anterior al Real Decreto-ley 20/2012, de 13 de julio, de medidas para garantizar la estabilidad presupuestaria y de fomento de la competitividad**. Del dit còmput resultaria un nombre major d'aquells dies.

L'Administració va denegar les sol·licituds i finalment el TSJ va desestimar el recurs plantejat pels funcionaris, d'acord amb els següents arguments:

- Quant a la possible **diferència de tracte entre funcionaris públics i la resta de ciutadans** (pel fet de recaure en aquells mesures desfavorables) **el citat Real Decreto-ley va afectar una pluralitat de matèries** (seguretat social, ocupació, fiscalitat, liberalització comercial...), **i per això també a un conjunt heterogeni de col·lectius**. En conseqüència, no es possible valorar la incidència exacta en cadascun d'aquests (el personal funcionari seria un més d'aquests col·lectius).
- L'eventual diferència de tracte entre personal funcionari i la resta de treballadors, per les mateixes raons anteriors, no pot ser tampoc motiu per estimar el recurs. **Els funcionaris públics se subjecten a una relació especial amb l'Administració**, basada en l'objectivitat i en el sotmetiment a la potestat d'organització **i no són comparables en aquest cas amb els treballadors**.
- El *Real Decreto-ley* no s'ha extralimitat en la seva regulació. Quan l'art. 86.1 de la *Constitución* disposa que aquest tipus de normes no pot afectar drets, deures i llibertats del seu Títol I, **el TC ho ha interpretat en el sentit que mitjançant aquesta fórmula no es poden regular de manera general aquells drets, deures i llibertats ni contradir els seus elements essencials**. La nova regulació en matèria de vacances i permisos dels funcionaris, expressió del dret a la llibertat sindical, no suposa una afectació de suficient entitat com per entendre conculcat aquell dret.
- **Malgrat es pugui reconèixer l'existència de drets adquirits als funcionaris públics** (inamobilitat, desenvolupament de funcions, promoció interna...), **els aquí qüestionats no en formarien part**, sinó que es tracta de simples expectatives, que es refereixen a situacions futures.
- **Per aquells funcionaris que poguessin gaudir de més dies de vacances pel compliment de 15 anys de servei, tampoc hi ha cap vulneració** perquè no serien, de nou, drets adquirits, perquè no es tracta de situacions ja esgotades.
- El principi d'irretroactivitat, en tot cas, té a veure amb les disposicions sancionadores no favorables. **Fora d'això, el legislador pot legislar i introduir normes retroactives com cregui oportú**. En l'àmbit de la funció pública, el TC ja ha avalat d'altres reformes de les quals podia sorgir una problemàtica similar.